

Vienīgās cerības pēdējais autobuss

Autors Normunds Ozoliņš
Ceturtdiena, 30 aprīlis 2026 14:15

Vienīgās cerības pēdējais autobuss

Pravietisks sapnis 2026.gada 30.aprīlī

Sapnī es redzēju autobusu, kas brauca no Liepājas uz Rīgu. Tas bija dienas pēdējais autobuss uz Rīgu. Autobuss iebrauca Saldus autoostā un ilgu laiku stāvēja. Man bija jādodas uz Rīgu. Es ilgi domāju, vai braukt ar šo autobusu? Nebiju pārliecināts, jo sapratu, ka autobuss ieradīsies Rīgā vēlā nakts stundā. Pie sevis domāju: "Varbūt man šo laist garām un gaidīt rīta autobusu?"

Tā kā autobuss ilgi stāvēja, es aizgāju pastaigāties. Pēc ilgāka laika nācu atpakaļ uz autoostu. "Ja autobuss vēl stāvēs, tā būs zīme ka jābrauc", pie sevis nodomāju. Atnākot redzu ka autobuss vēl stāv autoostā. Pieejot tuvāk dzirdu stāvošā autobusa motora vienmērīgo rūkoņu. Kad tuvojos autobusam redzu, ka durvis ir atvērtas. Skatos iekšā un ir tāds iespaids, ka vadītājs ir iesnaudies. Vēl joprojām domāju, vai man braukt ar šo autobusu?

Pēkšņi redzu ka autobuss sāk kustēties, tomēr durvis vēl ir atvērtas. Pēdējā brīdī ielecu autobusā. Kad steidzos pie durvīm, logā redzu dīvainu maršruta uzrakstu. Uz dēļa logā bija skaidriem burtiem rakstīts: "Vienīgā cerība – OZOLIŅŠ". Tieši tik dīvaini bija rakstīti. Turklāt, vārds "OZOLIŅŠ" bija rakstīts ar tik lieliem un trekniem burtiem. Es pie sevis nodomāju: "Šeit noteikti ir kļūda! Jēzus taču ir mūsu vienīgā cerība, nevis Ozoliņš".

Tā kā autobuss jau devās projām, es tomēr ielecu tajā. Lecot autobusā, es atrados nevis salonā, bet kaut kur pašā lejā – bagāžas nodalījumā. Neskatoties uz to, es biju priecīgs, ka tomēr esmu ticis šajā autobusā.

Vēl bija interesanti tas, ka sapnis bija krāsains. Es redzēju, ka autobuss ir sarkanā krāsā. Tas no vienas puses izskatījās pēc Padomju laika "Ikarus" autobusa, kurš ir sācis braukt Padomju laikā. Tomēr, braucot cauri laikiem, autobuss it kā pieņēma tā laika formu, kurā tas brauca. Lai arī autobuss sāka braukt Padomju laikā, tas nekad nenovecoja. Sapņa beigas.

Vienīgās cerības pēdējais autobuss

Autors Normunds Ozoliņš

Ceturtdiena, 30 aprīlis 2026 14:15

Skaidrojums.

1. Kad pamodos, jautāju Dievam : “Kāpēc logā bija rakstīts, ka es esmu “vienīgā cerība” ? Pareizi taču ir – Jēzus, nevis es. Tūlīt redzējumā redzēju cilvēku, kurš ietērpjas Kristū. Visi viņa vaibsti kļūst it kā Kristus vaibsti. Katra šī cilvēka kustība kļūst it kā Kristus kustība. Lai tas notiktu, cilvēkam ir jāietērpjas Kristū. Kā tas var notikt ? Vienīgi tad, ja cilvēks ļaujas tikt pārņemts ar Svēto Garu.
2. Ceļojums no Liepājas nozīmē kādas kristietes vakardienas vizīti.
3. Ceļojums no Padomju laika nozīmē to, ka mans ticības ceļš bija sācies Padomju laikā.
4. Pēdējais autobuss nozīmē “karaļa pēdējo gājienu” šajā zemē, pirms nāks briesmas.
5. Ceļojums bagāžas nodalījumā nozīmē, ka esmu vēl apslēps - “cerības” autobusa pašā apakšā.